राजान्यत्वक्षद्कः जनम् स्फलिङ्गधूमादिभिजनहा॥ १८॥ एका द्भिष्ठकरा जाक उना द्याद्याः स्यन्रपतिविनाशाय। सितर्त्तपीतकष्ण-स्तिविद्वादक्तादन्वर्गाघः॥१८॥ दश्यन्ते च यतस्ते जाउप कि र्विबिम्बस्यात्यिता महात्पाताः। श्रागच्छति ले।नां । तेनैव भयं प्रदेशेन॥ २०॥ जध्वं करा दिवसकर-स्तामः सेनापतिं विनाशयति। पीता नरेन्द्रपुनं कारीएएए श्वेतस्तु पुराहितं हिना॥ २१॥ चिनाऽथवापि धुम्रा रविरिमयोक्लां करोति महीम्। तस्कर्शस्त्रनिपातै-र्यदि सिललं नाशु पातयति॥ २२॥ तामः कपिला वाकः शिशिरे हिर्कुक्षमच्छिवश्व मधा। आपाराडुकनकवर्णा योष्मे वर्षासु शुल्या ॥ २३॥